दानिएलचे पुस्तक - एकशे सहासष्टावे

भविष्यवाणीचे उकलन: फ्रेंच राज्यक्रांती, पुतिनचे रशिया, आणि युक्रेनियन संघर्ष

Jeff Pippenger
2024-03-29

आपण दहाव्या वचनाच्या भविष्यसूचक इतिहासाद्वारे १९८९ मधील अंतकाळाच्या प्रतिरूपात्मक अर्थाचा विचार सुरू करीत असताना, पृथ्वीपशूच्या दोन्ही शिंगांच्या तिसऱ्या पिढीच्या इतिहासाकडे मागे वळणे आवश्यक आहे. १९१३ मध्ये, पृथ्वीपशूच्या रिपब्लिकनवादाच्या शिंगाने जागतिकतावादी बँकिंग व्यवस्थेशी तडजोडीची आपली पिढी सुरू केली; आणि १९१९ मध्ये, खऱ्या प्रोटेस्टंटवादाच्या शिंगाने धर्मत्यागी प्रोटेस्टंटवादातील धर्मतज्ज्ञांशी, तसेच आपल्या शैक्षणिक व्यवस्थेची मान्यता जगाच्या हाती सोपविताना अमेरिकन मेडिकल असोसिएशनशी, तडजोडीची आपली पिढी सुरू केली. त्या बिंदूपासून पुढे, दोन्ही शिंगांनी जगाशी तडजोडीचे नाते सुरू केले, ज्यामुळे त्यांच्या त्यांच्या संदेशांची दिशा बदलून गेली.

त्या इतिहासात उत्तर दिशेच्या राजासाठी प्रारंभबिंदू होता, आणि अखेरच्या दिवसांतील दक्षिण दिशेचा राजा देखील एका निर्णायक वळणबिंदूवर पोहोचला. फातिमाचा चमत्कार १३ ऑक्टोबर १९१७ रोजी पोर्तुगालमधील फातिमा येथे घडला. तो तीन तरुण मेंढपाळ मुलांनी पाहिलेल्या मरियमच्या दर्शनांच्या मालिकेचा परिपाक होता: लूसिया दोस सांतोस आणि तिचे चुलत भावंडे फ्रान्सिस्को व जॅसिंटा मार्तो. मुलांनी दिलेल्या वृत्तांतांनुसार, पवित्र कुमारी मरियम, ज्यांची ओळख अवर लेडी ऑफ फातिमा अशी करण्यात आली, त्या मे ते ऑक्टोबर १९१७ या कालावधीत प्रत्येक महिन्याच्या १३व्या दिवशी त्यांना प्रकट झाल्या.

१३ ऑक्टोबर १९१७ रोजी झालेल्या अंतिम दर्शनाच्या वेळी, मुलांनी भाकीत केल्याप्रमाणे एखादा चमत्कार पाहण्याच्या अपेक्षेने, फातिमाजवळील कोवा दा इरिया येथे हजारो लोक जमले होते. साक्षीदारांच्या मते, सूर्याचे रंग बदलल्यासारखे दिसले, तो फिरू लागला आणि आकाशात नाचत असल्याप्रमाणे भासला. हा प्रसंग पुढे “सूर्याचा चमत्कार” किंवा “फातिमाचा चमत्कार” म्हणून ओळखला जाऊ लागला.

फातिमाचा चमत्कार हा कॅथोलिक इतिहास आणि भक्तीपरंपरेतील एक महत्त्वपूर्ण घटना आहे, आणि अनेक वर्षांपासून तो विस्तृत अभ्यास, वादविवाद, आणि धार्मिक अर्थलावणीचा विषय राहिला आहे. फातिमातील घटनांनी लोकभक्ती, मरियमभक्ती, आणि कॅथोलिक चर्चमधील प्रलयकालीन विषयांच्या अर्थलावणीवर दीर्घकालीन प्रभाव घडविला आहे.

बोल्शेविक क्रांती रशियामध्ये ७ नोव्हेंबर १९१७ रोजी घडली, जेव्हा व्लादिमीर लेनिन आणि बोल्शेविक पक्ष यांच्या नेतृत्वाखालील बोल्शेविक सैन्याने पेट्रोग्राड (आताचे सेंट पीटर्सबर्ग) येथील प्रमुख शासकीय इमारती आणि पायाभूत सुविधा ताब्यात घेतल्या. या घटनेने १९१७ च्या रशियन क्रांतीचा परमोच्च बिंदू गाठला; या क्रांतीची सुरुवात त्याच वर्षाच्या पूर्वार्धात फेब्रुवारी क्रांतीने झाली होती, ज्यामुळे झार निकोलस दुसरा याचा राजीनामा झाला आणि हंगामी सरकारची स्थापना झाली.

क्रांतीदरम्यान, बोल्शेविकांनी अंतरिम सरकारला यशस्वीरीत्या उलथवून टाकले आणि रशियावर सोव्हिएत नियंत्रण प्रस्थापित केले. बोल्शेविकांनी समाजवादी राज्याच्या स्थापनेची घोषणा केली आणि उद्योगांचे राष्ट्रीयीकरण, जमिनीचे पुनर्वाटप, तसेच रशियाने पहिल्या महायुद्धातून माघार घेणे यांसह आपला क्रांतिकारक कार्यक्रम अंमलात आणण्यास सुरुवात केली. ऑक्टोबर क्रांतीमुळे अखेरीस सोव्हिएत संघाची निर्मिती झाली आणि रशिया तसेच जगावर तिचे अत्यंत खोलवर व दूरगामी परिणाम झाले, ज्यांनी विसाव्या शतकाच्या इतिहासाची दिशा घडवली.

येशू प्रारंभावरून अंत स्पष्ट करतो; आणि शेवटच्या दिवसांतील उत्तर दिशेचा राजा व दक्षिण दिशेचा राजा यांना पूर्णपणे पाहण्यासाठी, त्यांच्या प्रारंभाचे समजणे आवश्यक आहे. दानियेल अध्याय अकरा मध्ये ओळखले गेलेले दक्षिणेचा व उत्तरेचा प्रत्यक्ष राजे असे परिभाषित केले आहेत की, दक्षिणेचा राजा म्हणजे मिसरच्या प्रत्यक्ष प्रदेशावर राज्य करणारी सत्ता, आणि उत्तरेचा राजा म्हणजे बाबेलशी संबंधित प्रत्यक्ष भौगोलिक प्रदेशावर राज्य करणारी सत्ता.

प्राचीन शब्दशः इस्राएल आधुनिक आध्यात्मिक इस्राएलात परिवर्तित होत असताना, क्रूसाच्या काळात शब्दशः भविष्यवाणीचे आध्यात्मिक भविष्यवाणीत रूपांतर झाले. इ.स. ६७ पासून इ.स. ७० पर्यंत साडेतीन शब्दशः वर्षे शब्दशः मूर्तिपूजक रोमने शब्दशः यरुशलेम तुडवून टाकले, आणि आध्यात्मिक पोपसत्ताक रोमने आध्यात्मिक यरुशलेम साडेतीन आध्यात्मिक वर्षे तुडवून टाकले.

आध्यात्मिक बाबेल हिची ओळख प्रकटीकरण अध्याय सतरामध्ये पृथ्वीवरील राजांबरोबर व्यभिचार करणारी वेश्या अशी करून दिली आहे. आध्यात्मिक इजिप्तची ओळख प्रकटीकरण अध्याय अकरामध्ये नास्तिक फ्रान्स अशी करून दिली आहे. उत्तर दिशेच्या आध्यात्मिक राजाचे आधुनिक प्रकटीकरण—ज्याला समाप्तीच्या काळात १७९८ मध्ये त्याची घातक जखम प्राप्त झाली आणि नंतर समाप्तीच्या काळात १९८९ मध्ये त्याने दक्षिण दिशेच्या आध्यात्मिक राजाच्या आधुनिक प्रकटीकरणाविरुद्ध प्रत्युत्तर दिले—हे दोन्ही दानियेल अकरा मधील चाळीसाव्या वचनात दर्शविलेले आहेत. या दोन्ही सत्तांचे, त्यांच्या अंतिम दिवसांतील प्रकटीकरणात, उगम १९१७ ते १९१८ या कालावधीत आहेत; हा तोच कालावधी आहे जो पृथ्वीवरील पशूच्या दोन्ही शिंगांसाठी तडजोडीच्या पिढीचा कालावधी आहे. समाप्तींचा योग्य प्रकारे उपयोग करण्यासाठी त्या आरंभांची ओळख पटली पाहिजे. उत्तर आणि दक्षिण दिशेच्या अंतिम दिवसांतील राजांचे आरंभ दोन्ही फ्रेंच राज्यक्रांतीतून होतात.

> "सोळाव्या शतकात सुधारणा-चळवळीने लोकांसमोर उघडे बायबल ठेवून, युरोपातील सर्व देशांत प्रवेश मिळविण्याचा प्रयत्न केला होता. काही राष्ट्रांनी स्वर्गाच्या दूताप्रमाणे तिचे आनंदाने स्वागत केले. इतर देशांत तिच्या प्रवेशास प्रतिबंध करण्यास पोपशाही मोठ्या प्रमाणावर यशस्वी ठरली; आणि बायबलज्ञानाचा प्रकाश, त्याच्या उन्नत करणाऱ्या प्रभावांसह, जवळजवळ पूर्णपणे बाहेर ठेवण्यात आला. एका देशात, जरी प्रकाशाला प्रवेश मिळाला, तरी अंधाराने त्याला ग्रहण केले नाही. शतकानुशतके, सत्य व असत्य प्रभुत्वासाठी झुंज देत राहिले. शेवटी दुष्टतेचा विजय झाला, आणि स्वर्गाचे सत्य बाहेर फेकले गेले. 'दोष हा आहे की, प्रकाश जगात आला, आणि मनुष्यांनी प्रकाशापेक्षा अंधारावर प्रीती केली.' योहान 3:19. त्या राष्ट्राला तिने निवडलेल्या मार्गाचे परिणाम भोगण्यासाठी सोडून देण्यात आले. ज्यांनी देवाच्या कृपेच्या दानाचा तिरस्कार केला होता अशा लोकांवरून देवाच्या आत्म्याचा आवर काढून घेण्यात आला. दुष्टतेला परिपक्व होण्याची परवानगी देण्यात आली. आणि संपूर्ण जगाने प्रकाशाच्या जाणूनबुजून केलेल्या नकाराचे फळ पाहिले."
>
> फ्रान्समध्ये अनेक शतकांपर्यंत चालविण्यात आलेले बायबलविरुद्धचे युद्ध क्रांतीतील त्या दृश्यांत पराकाष्ठेला पोहोचले. तो भयंकर उद्रेक हा रोमने पवित्र शास्त्रांचे दमन केल्याचा केवळ न्याय्य परिणाम होता. त्यात जगाने कधीही पाहिलेल्या पोपसत्ताक धोरणाच्या कार्यप्रवृत्तीचे सर्वांत ठळक उदाहरण प्रस्तुत झाले—असे उदाहरण, की ज्यापर्यंत रोमन चर्चच्या शिकवणीची प्रवृत्ती एक हजार वर्षांहून अधिक काळ झुकत आली होती.
>
> "पापसत्तेच्या सर्वोच्चतेच्या काळात पवित्र शास्त्रांचे दडपण होईल, अशी भविष्यवाण्यांनी पूर्वसूचना दिली होती; आणि 'पापाच्या मनुष्याच्या' प्रभुत्वामुळे विशेषतः फ्रान्सवर ओढविणाऱ्या भयंकर परिणामांकडेही प्रकटकर्ता निर्देश करतो." द ग्रेट कॉन्ट्रोव्हर्सी, २६५, २६६.

"पोपसत्तेच्या सर्वोच्चत्वाच्या काळात" पवित्र शास्त्रांचे दमन केल्यामुळे फ्रेंच राज्यक्रांती उद्भवली. पोपसत्तेचा प्रमुख शत्रू ठरणारा नास्तिकतेचा जन्म, पोपसत्तेमुळेच घडून आला. फ्रेंच राज्यक्रांती १७८९ ते १७९९ या काळात घडली; परंतु फ्रान्समध्ये सुरू झालेली नास्तिक क्रांतिकारी वृत्ती युरोपभर आणि त्यापलीकडेही पसरत राहिली. फ्रान्समधील क्रांती संपल्यानंतर एकशे अठरा वर्षांनी रशियात रशियन राज्यक्रांती सुरू झाली. फ्रान्समध्ये आरंभ झालेली नास्तिकतेची क्रांती रशियात समाप्त झाली, आणि १९१७ मध्ये रशिया मिसरच्या नास्तिकतेने प्रतीकित केलेल्या राष्ट्राचा

भविष्यसूचक प्रतिनिधी बनला. दक्षिणेचा राजा म्हणून दर्शविलेली अजगरसत्ता फ्रान्समधून रशियात स्थलांतरित झाली.

फ्रान्समधील क्रांतीचे प्रतिनिधित्व राजकीय आणि भविष्यसूचक दृष्टीने नेपोलियन बोनापार्ट याने केले होते, आणि त्या अर्थाने, नेपोलियन हा मिसरच्या नास्तिकतेमुळे घडून आलेल्या क्रांतीत स्थापन झालेल्या राष्ट्राचा पहिला नेता दर्शवितो. नेपोलियनचा आत्ममग्नपणा पुतिनच्या आत्ममग्नपणाद्वारे उचित रीतीने पुनरावृत्त होतो.

नेपोलियनला प्रतिमा आणि प्रचार यांच्या सामर्थ्याची तीव्र जाणीव होती; तसेच पुतिनलाही आहे, जो माजी केजीबी अधिकारी होता. केजीबीची खासियतच प्रचारात आहे. नेपोलियनने जनतेसमोर आपला अधिकार, सामर्थ्य आणि नेतृत्वाची प्रतिमा प्रक्षेपित करण्यासाठी चित्रप्रतिमांचा उपयोग साधन म्हणून केला. त्याने आपल्या काळातील काही अत्यंत ख्यातनाम कलाकारांकडून, ज्यांमध्ये जॅक-लुई डेव्हिड, आंत्वान-जाँ ग्रो, आणि जाँ-ओग्युस्ट-दोमिनिक आंग्र यांचा समावेश होता, तसेच इतरांकडूनही चित्रप्रतिमा तयार करून घेतल्या.

या चित्रप्रतिमांमध्ये नेपोलियन विविध पोझ आणि परिसरांमध्ये दर्शविला गेला होता; त्यांत अधिकृत राज्यप्रतिमांपासून ते अधिक अनौपचारिक दृश्यांपर्यंतचा समावेश होता. त्या केवळ स्वतः नेपोलियनसाठी वैयक्तिक स्मृतिचिन्हे म्हणूनच नव्हे, तर देशांतर्गत आणि आंतरराष्ट्रीय पातळीवर त्याची प्रतिमा व प्रभाव प्रसारित करण्याची साधने म्हणूनही कार्यरत होत्या. पुतिननेही स्वतःसाठी हाच प्रकारचा उपक्रम साध्य केला आहे; स्वतःच्या असंख्य छायाचित्रांद्वारे, विविध अशा परिसरांमध्ये, जे इंटरनेटवरील कोणत्याही आधुनिक प्रभावकांनाही तोडीस तोड ठरतील.

फ्रेंच राज्यक्रांतीच्या प्रारंभी राजाला, त्याच्या कुटुंबाला व सहकाऱ्यांना पदच्युत करून ठार मारण्यात आले. रशियन राज्यक्रांतीच्या प्रारंभी झारला, त्याच्या कुटुंबाला व सहकाऱ्यांना पदच्युत करून ठार मारण्यात आले. फ्रान्समध्ये आरंभ झालेल्या त्या राज्यक्रांतीचा परिपाक रशियात झाला. फ्रेंच राज्यक्रांती हा प्रकटीकरणाच्या अकराव्या अध्यायातील भविष्यवाणीचा विषय आहे, आणि म्हणूनच फ्रेंच राज्यक्रांती भविष्यसूचक अर्थलक्षणाच्या नियमांच्या अधीन आहे. येशू नेहमी एखाद्या गोष्टीच्या अंताचे उदाहरण तिच्या प्रारंभाने दाखवितो; म्हणून रशियन राज्यक्रांती ही फ्रेंच राज्यक्रांतीचा शेवट होय.

व्लादिमिर पुतिन हा मिसरच्या नास्तिकतेद्वारे घडवून आणलेल्या क्रांतीत स्थापन झालेल्या राष्ट्राचा शेवटचा नेता दर्शवितो. रशियाचा पहिला नेता व्लादिमिर लेनिन होता. “व्लादिमिर” हे नाव स्लाविक उगमाचे असून ते दोन घटकांनी बनलेले आहे: “व्लाद” आणि “मिर.” “व्लाद” हा शब्द स्लाविक मूळ “vladeti” पासून उद्भवलेला आहे, ज्याचा अर्थ “राज्य करणे” किंवा सत्ता चालविणे असा होतो. “मिर” याचा अर्थ “जगत” असा आहे. पहिला व्लादिमिर (लेनिन) हा शेवटच्या व्लादिमिरचा (पुतिन) प्रतीकात्मक प्रकार ठरतो, जो नास्तिकतेच्या क्रांतीच्या पहिल्या नेत्याद्वारेही (नेपोलियन) प्रतीकात्मक रीतीने दर्शविला जातो.

एप्रिल 1814 मध्ये सहाव्या महासंघाच्या युद्धातील नेपोलियनच्या पराभवानंतर आणि फॉन्टेनब्लोच्या तहानंतर, त्याने फ्रान्सच्या सिंहासनाचा त्याग केला आणि भूमध्य समुद्रातील एल्बा या बेटावर त्याला निर्वासित करण्यात आले. त्या बेटावरील सार्वभौमत्व त्याला देण्यात आले आणि मोठ्या प्रमाणात मर्यादित स्वरूपात असले तरी त्याला सम्राट ही पदवी कायम ठेवण्याची परवानगी देण्यात आली. नेपोलियनने एल्बा येथे सुमारे दहा महिने घालवले; त्या काळात त्याने फ्रान्समध्ये पुन्हा सत्तेवर परतण्याच्या योजना आखल्या. एल्बामधून सुटका करून घेतल्यानंतर आणि शंभर दिवसांच्या काळात फ्रान्समध्ये अल्पकाळासाठी पुन्हा सत्तेवर आल्यानंतर, जून 1815 मध्ये वॉटरलूच्या लढाईत नेपोलियनचा निर्णायक पराभव झाला. या पराभवानंतर मित्रराष्ट्रांच्या शक्तींनी, विशेषतः ग्रेट ब्रिटनने, नेपोलियनकडून पुढे कोणताही उपद्रव होऊ नये असा ठाम निर्धार केला. परिणामी, त्याला पुन्हा निर्वासित करण्यात आले; यावेळी दक्षिण अटलांटिकमधील सेंट हेलेना या दूरस्थ बेटावर. नेपोलियनने 1821 मध्ये मृत्यू येईपर्यंत आपले उर्वरित जीवन सेंट हेलेना येथे निर्वासनात व्यतीत केले.

पुतिन हा जुन्या रक्षकवर्गातील KGB चा एक प्रतिनिधी आहे. KGB ही १९५४ पासून ते १९९१ मध्ये सोव्हिएत संघाचे विघटन होईपर्यंत सोव्हिएत संघाची मुख्य सुरक्षा संस्था आणि गुप्तचर संस्था होती. देशांतर्गत तसेच आंतरराष्ट्रीय स्तरावर अंतर्गत सुरक्षा, प्रतिगुप्तचर कार्य आणि गुप्त माहिती संकलन यांची जबाबदारी तिच्यावर होती. KGB ही तिच्या विस्तृत हेरजाळ्यासाठी, देखरेख मोहिमांसाठी, आणि लोकसंख्येवर कम्युनिस्ट शासनाचे नियंत्रण टिकवून ठेवण्यात असलेल्या तिच्या भूमिकेसाठी ओळखली जात होती. व्लादिमिर पुतिन हा KGB (Committee for State Security) चा सदस्य होता, जी सोव्हिएत संघाची मुख्य सुरक्षा आणि गुप्तचर संस्था होती.

लेनिनग्राड राज्य विद्यापीठातून पदवी घेतल्यानंतर १९७५ मध्ये पुतिन केजीबीमध्ये सामील झाला. १९९१ मध्ये सोव्हिएत संघाचे पतन होईपर्यंत पुतिन केजीबीसाठी कार्यरत होता; त्यानंतर त्याने राजकारणात प्रवेश केला आणि अखेरीस २००० मध्ये तो रशियाचा राष्ट्राध्यक्ष झाला. केजीबीमधील त्याच्या पार्श्वभूमीचा त्याच्या शासनपद्धतीवर आणि परराष्ट्र धोरणाकडे पाहण्याच्या दृष्टिकोनावर लक्षणीय प्रभाव पडला आहे. एल्बा बेटावरील नेपोलियनचा पहिला निर्वासितवास १९९१ पासून २००० या वर्षापर्यंतच्या इतिहासाचे प्रतिनिधित्व करतो, जेव्हा केजीबीचे तत्त्वज्ञान पुन्हा परतले. शेवटी, पुतिनचा पराभव होईल तेव्हा, जसे तेराव्या ते पंधराव्या वचनांमध्ये दर्शविले आहे, तो दुसरा पराभव (पहिला १९८९ मधील होता) वॉटरलू आणि नेपोलियनच्या दुसऱ्या निर्वासितवासाद्वारे प्रतिरूपित केला आहे, जिथे त्याचा मृत्यू झाला.

नेपोलियनने १७९८ आणि १७९९ मध्ये पोपसत्तेला प्राणघातक घाव दिला. १७९९ मध्ये फ्रान्समध्ये फ्रेंच राज्यक्रांतीचा शेवट झाला, परंतु १९१७ पर्यंत ती रशियात बोल्शेविक क्रांतीच्या रूपाने पोहोचली होती. १९१७ मध्ये पोर्तुगालमध्ये फातिमाचा चमत्कार घडला, आणि मरियम व योसेफ यांच्याशी कथितरीत्या संवाद साधलेल्या त्या तीन मुलांना तीन गुप्त संदेश देण्यात आले. हे तीन संदेश या अर्थाने गुप्त होते की ते केवळ पोपाने, उत्तर दिशेच्या राजाने, वाचावयाचे होते. त्या संदेशांनी पोपाला कॅथलिक चर्चच्या नेत्यांची एक विशेष सभा बोलावण्यास आणि विशेष समारंभ आयोजित करण्यास निर्देश दिले, जेणेकरून रशियाला—जे त्याच्या आदल्या वर्षीच साम्यवादी रशिया बनले होते—कुमारी मरियमला समर्पित करता येईल.

त्या संदेशांमध्ये अशी चेतावणी होती की, जर पोपने रशियाला मरियेला अर्पण करण्याच्या आज्ञेची पूर्तता करण्यास नकार दिला, तर जगाला आणखी एका जागतिक युद्धाचा सामना करावा लागेल (पहिले जागतिक युद्ध चमत्कारानंतरच्या पुढील महिन्यात समाप्त होणार होते). फातिमाच्या संदेशांनी सनातनी कॅथोलिक भविष्यवाणीपर व्याख्येची एक चौकट निर्माण केली. त्यात कॅथोलिक चर्चमधील सनातनी कॅथोलिकतावाद, ज्याचे प्रतिनिधित्व पोप जॉन पॉल दुसरे आणि पहिली व्हॅटिकन परिषद करीत होते, आणि उदारमतवादी कॅथोलिकतावाद, ज्याचे प्रतिनिधित्व विद्यमान "वोक-पोप" आणि दुसरी व्हॅटिकन परिषद करीत आहेत, यांच्यामधील संघर्ष ओळखण्यात आला.

फातिमाच्या संदेशांमध्ये "चांगला पोप" हा "पांढरा पोप" होता, आणि "वाईट पोप" हा "काळा पोप" होता. चांगला पोप, पोप जॉन पॉल दुसरे, हा पुराणमतवादी पोप होता, ज्याने फातिमाच्या कुमारीला आपली मार्गदर्शक मूर्ती म्हणून ओळखले, आणि वाईट पोप हा जागृत-विचारसरणीचा पोप आहे, जो तथाकथित कुमारी मरियेचे कोणतेही संदेश नाकारतो. तुम्ही पोर्तुगालमधील फातिमाच्या तीर्थस्थानाला भेट देता, तेव्हा परिसरात प्रवेश करताना एका बाजूला काळ्या पोपाची आणि दुसऱ्या बाजूला पांढऱ्या पोपाची अशा दोन प्रचंड मूर्तींच्या मधोमध प्रवेशद्वार उभारलेले दिसते; अशा रीतीने फातिमाच्या भविष्यवाण्यांमध्ये ओळखल्या गेलेल्या अंतर्गत संघर्षाचे प्रतिनिधित्व केले जाते.

फातिमाच्या तीन गुप्त संदेशांतील दुसरा घटक म्हणजे कॅथोलिक धर्मसत्ताक (उत्तराचा राजा) आणि नास्तिकवाद (दक्षिणाचा राजा) यांच्यातील संघर्षावर दिलेला तिचा भर होय. कॅथोलिक धर्मसत्ताक आणि नास्तिक रशिया यांच्यातील हा संघर्ष सैतानी भविष्यवाणीचा एक विषय आहे, जी कॅथोलिक धर्मसत्ताकाच्या मोठ्या भागास दिशा देते, हे ओळखल्याशिवाय, दुसऱ्या महायुद्धाच्या काळात कॅथोलिक चर्चने नाझी जर्मनीला दिलेला पाठिंबा समजणे कठीण, किंबहुना अशक्य आहे.

द्वितीय महायुद्धादरम्यान ८ सप्टेंबर १९४१ ते २७ जानेवारी १९४४ या कालावधीत चाललेली लेनिनग्राडची लढाई इतिहासातील सर्वांत दीर्घ आणि सर्वांत क्रूर वेढ्यांपैकी एक होती. २३ ऑगस्ट १९४२ ते २ फेब्रुवारी १९४३ या काळात झालेली स्टॅलिनग्राडची लढाई द्वितीय महायुद्धातील सर्वांत रक्तरंजित आणि सर्वांत महत्त्वपूर्ण लढायांपैकी एक मानली जाते. या लढाईत दोन्ही बाजूंना प्रचंड प्रमाणावर जीवितहानी झाली; मृत्यू, जखमी आणि पकडले गेलेले सैनिक यांचा समावेश करून एकूण हानी २० लाखांहून अधिक होती, असे अंदाज आहेत. स्टॅलिनग्राडच्या लढाईने युद्धातील एक निर्णायक वळणही चिन्हित केले, कारण तिचा परिणाम जर्मन सैन्यावर सोव्हिएत संघाच्या निर्णायक विजयात झाला आणि त्यातून अखेरीस नाझी जर्मनीचा पराभव घडून आला.

रशियाविरुद्ध नाझी जर्मनीने चालविलेल्या युद्धाचे, विशेषतः आत्ताच उद्धृत केलेल्या त्या दोन लढायांतील स्वरूपाचे, भान नसताना, कॅथोलिक चर्चचा गुप्त सहकारी म्हणून जर्मनीची भूमिका समजणे कठीण आहे. फातिमाच्या मेरीच्या सैतानी भविष्यवाणीने प्रेरित झालेल्या कॅथोलिकतावादाचा रशियाच्या नास्तिकतावादाविरुद्ध, आणि त्यानंतर कम्युनिस्ट सोव्हिएत संघाविरुद्ध, झालेल्या आध्यात्मिक युद्धाच्या मूलाधारांचे आकलन नसल्यास, दुसऱ्या महायुद्धानंतर कॅथोलिकतावादाने नाझी युद्ध-अपराध्यांना गुप्तपणे लपवून नंतर जगभर हलवून नेण्यामागील तर्क लक्षात येत नाही. रशियाविरुद्धच्या आपल्या संघर्षात नाझी हे कॅथोलिकतावादाचे प्रतिनिधी सैन्य होते.

या भविष्यवाणीतील तर्कश्रृंखलेनुसार नास्तिक रशियाचा प्रमुख पुतिन युक्रेनमधील युद्धात गुंतलेला आहे; त्या देशातील नेते उघडपणे नाझी म्हणून परिचित आहेत. दुसऱ्या महायुद्धापासून पुढे नास्तिकतेविरुद्ध फातिमाच्या युद्धातील भूमिसेना म्हणजे फॅसिझम आणि नाझीवाद होय. अर्थात, युक्रेन सरकारच्या नेत्यांविषयीची ही वस्तुस्थिती चांगली नोंदलेली असली, तरी हिटलरच्या Reich Ministry of Public Enlightenment and Propaganda च्या आधुनिक प्रकटीकरणाने (मुख्य प्रवाहातील माध्यमांनी) हे तथ्य शक्य तितक्या प्रमाणात झाकून टाकले आहे.

“Ukraine” हे नाव स्लाविक “ukraina” या शब्दापासून व्युत्पन्न झाले आहे, ज्याचा अर्थ “सीमाभूमी” किंवा “काठ” असा होतो. ऐतिहासिकदृष्ट्या हा शब्द किवन रुस’च्या सीमावर्ती प्रदेशांसाठी वापरला जात असे; किवन रुस’ हे आधुनिक युक्रेनपूर्वीचे मध्ययुगीन राज्य होते, आणि ते पूर्व युरोप व युरेशिया यांच्या संधिस्थळी स्थित होते. इतिहासभर हे विविध संस्कृती, सभ्यता आणि साम्राज्ये—यांमध्ये बायझंटाईन साम्राज्य, ऑट्टोमन साम्राज्य, रशियन साम्राज्य आणि इतर—यांच्या भेटीचे केंद्रस्थान राहिले आहे. त्याचे सामरिक स्थान अशा सीमावर्ती प्रदेशाचे होते, जिथे लक्षणीय सांस्कृतिक, राजकीय आणि लष्करी परस्परसंवाद घडत असत. मध्ययुगीन काळात युक्रेन हा किवन रुस’चा सीमाभाग होता; किवन रुस’ हे एक सामर्थ्यशाली राज्य होते, ज्यामध्ये आधुनिक युक्रेन, रशिया आणि बेलारूस यांच्या काही भागांचा समावेश होता. कालांतराने किवन रुस’चा विस्तार आणि आकुंचन होत राहिल्यामुळे त्याच्या सीमा वारंवार बदलत गेल्या, आणि युक्रेन राज्याच्या परिघावरच राहिले.

१९८९ मध्ये सोव्हिएत युनियनच्या पतनानंतर, जसे दहाव्या वचनात दर्शविले आहे, अकरावे आणि बारावे वचन अशा एका युद्धाची ओळख करून देतात, ज्यात दक्षिणेचा राजा प्रत्युत्तर देतो आणि उत्तरेच्या राजावर विजय मिळवितो. ते युद्ध राफिया येथे लढले गेले, जे दक्षिणेच्या राजाच्या आणि उत्तरेच्या राजाच्या राज्यसीमांचे सीमांत स्थान होते.

राफिया येथील लढाई, जी इ.स.पू. २१७ मध्ये झाली, ती ज्या नगराजवळ ही लढाई झाली त्या नगराच्या नावावरून ओळखली जाते. राफिया हे प्राचीन पॅलेस्टाइनच्या किनारी प्रदेशात वसलेले एक नगर होते, जे इजिप्तच्या टॉलेमिक राज्य आणि सेल्युसिड साम्राज्य यांच्या सीमेच्या जवळ होते. लढाईच्या वेळी, राजा टॉलेमी चौथा फिलोपेटर याच्या अधिपत्याखालील इजिप्तच्या टॉलेमिक राज्याची आणि राजा अँटिओकस तिसरा याच्या अधिपत्याखालील सेल्युसिड साम्राज्याची सीमा राफियाच्या परिसरात होती. लेव्हँटमधील सामरिकदृष्ट्या महत्त्वपूर्ण प्रदेशांवर नियंत्रण प्रस्थापित करण्यासाठी दोन्ही बाजू प्रयत्नशील असल्यामुळे ही लढाई या सीमावर्ती प्रदेशाजवळ लढली गेली.

प्राचीन रफिया हे नगर आधुनिक रफाह शहराजवळ वसलेले आहे. रफाह हे गाझा पट्टीच्या दक्षिण भागात वसलेले शहर असून, तो भाग पॅलेस्टिनी प्रदेशांचा एक घटक आहे. इ.स.पू. २१७ मध्ये रफिया येथे टॉलेमीला विजय

मिळाल्यानंतर, त्याने यरुशलेममधील तसेच इजिप्तमधील यहुद्यांविरुद्ध छळ सुरू केला. तथापि, तो विजय अल्पकाळ टिकला आणि, असे म्हणता येईल, पुढील तीन वचनांमध्ये त्याला त्याचे “वॉटरलू” लाभले. तेराव्या वचनात पूर्वी पराभूत झालेला उत्तर दिशेचा राजा पुन्हा परततो, आणि पंधराव्या वचनापर्यंत तो दक्षिण दिशेच्या राजावर मात करतो.

युक्रेनमधील पुतिनचा विजय, प्रचारतंत्रात विशेष प्रावीण्य मिळवलेला माजी KGB अधिकारी असलेल्या पुतिनकडून, बहुधा युक्रेनियन नेतृत्वाची नाझी मुळे उघड करण्यासाठी वापरला जाईल; तसेच आर्थिक लोभापोटी त्या शासनाला पाठिंबा देणाऱ्या पाश्चात्त्य जगातील व्यक्तींनाही उघड केले जाईल; आणि निःसंशयपणे जागतिकतावाद्यांनी वापरलेल्या गुप्त ब्लॅक-साइट्स आणि बायो-लॅब्स यांचाही भांडाफोड केला जाईल, ज्यांना अमेरिकेच्या संयुक्त संस्थानांतील करदात्यांच्या निधीतून वित्तपुरवठा करण्यात आला आहे.

त्या प्रकटीकरणांमुळे जगातील जागतिकतावाद्यांचे सध्याचे प्रचारमूलक मुद्दे, तसेच संयुक्त संस्थानांतील डेमोक्रॅटिक पक्षाच्या प्रवक्त्यांचे दावे, उद्ध्वस्त होतील. पुतिनचा तो विजय आठव्या राष्ट्राध्यक्षाला—जो त्या सातांपैकी आहे—आपली भूमिका स्वीकारण्याचा अधिकार प्रदान करील; तोच तो भविष्यवाणीतील निरंकुश शासक आहे, जो सोळाव्या वचनाच्या अगोदरच इतिहासात प्रकट होतो; आणि सोळावे वचन म्हणजे लवकरच येऊ घातलेला रविवारचा कायदा.

तेराव्या वचनात उत्तर दिशेचा राजा आपले सैन्य पुन्हा एकवटतो, आणि चौदाव्या वचनात इतिहासात पहिल्यांदाच मूर्तिपूजक रोमाचा परिचय करून दिला जातो, जरी तो अद्याप उत्तर दिशेचा राजा नसतो. तेथे त्याची ओळख त्या प्रतीकाच्या रूपाने करून दिली आहे जे “दर्शन स्थापन करते”, तसेच त्या सत्तेच्या रूपाने जी स्वतःला उंचावते आणि नंतर पडते. युक्रेनमधील युद्धात पुतिनच्या विजयानंतर, सोळाव्या वचनातील रविवारच्या कायद्याच्या अगोदरच, पोपसत्ता जागतिक राजकारणात स्वतःला उंचावण्यास सुरुवात करील.

फ्रेंच क्रांती, आणि तिचा रशियन क्रांतीशी संबंध; नेपोलियन आणि पुतिन; फातिमाचा चमत्कार, आणि त्याची तीन गुपिते; व्हॅटिकन आणि हिटलर यांच्यातील गुप्त युती, व्हॅटिकन आणि रेगन यांच्यातील गुप्त युती, हे सर्व भविष्यवाणीतील “चक्रे” आहेत, जी अकराव्या ते पंधराव्या वचनांच्या इतिहासात एकमेकांना छेद देतात; हा इतिहास ११ सप्टेंबर २००१ पासून संयुक्त संस्थानांतील रविवारच्या कायद्यापर्यंत घडतो. आपण दहावे वचन हाताळण्यापूर्वी या भविष्यवाणीतील “चक्रांचा” संक्षिप्त सारांश देणे महत्त्वाचे होते.

खालील लेख “NBC News” मधून घेतलेला आहे, जे जितके शक्य आहे तितके “Main Stream Media” आहे, आणि “MSM” ही हिटलरच्या दुसऱ्या महायुद्धातील प्रचारयंत्रणेची आधुनिक आवृत्ती आहे. हा लेख अर्थातच पुतिन-विरोधी, रशिया-विरोधी, आणि युक्रेन-समर्थक आहे, परंतु मुद्दा तो नाही. स्वर्गीय राज्याचे नागरिक म्हणून, देवाच्या लोकांनी सैतानी कार्याच्या कोणत्याही बाजूचे समर्थन करू नये, आणि सर्व युद्ध हे सैतानी कार्य आहे.

या लेखाचा उद्देश असा आहे की ज्यांना कॅथॉलिक धर्मसत्ता (उत्तरेचा राजा) आणि नास्तिकता (दक्षिणेचा राजा) यांच्यामधील भविष्यवाणीतील युद्ध परिचित नाही, तसेच त्या दोन भविष्यवाणीतील सत्तांच्या युद्धामध्ये नाझीवादाचा कॅथॉलिक धर्मसत्तेची प्रतिनिधी सेना म्हणून उपयोग करण्यात आला आहे (जसे १९८९ मध्ये संयुक्त संस्थानांचा उपयोग करण्यात आला होता), अशा लोकांना ते समजण्याची संधी मिळावी. भविष्यवाणीचे विद्यार्थी यांच्याकडे इतका पुरावा असणे आवश्यक आहे की दुसऱ्या महायुद्धाची आणि शीतयुद्धाची पार्श्वभूमी असलेला इतिहास सध्याच्या युक्रेनमधील युद्धात प्रतिबिंबित झाला आहे, कारण ते दानियेलाच्या अकराव्या अध्यायातील अकरावे आणि बारावे वचन पूर्ण करीत आहे.

> “भविष्यवाणीची प्रत्यक्ष पूर्तता दर्शविणाऱ्या ऐतिहासिक घटना लोकांसमोर मांडण्यात आल्या, आणि भविष्यवाणी ही या पृथ्वीच्या इतिहासाच्या समाप्तीपर्यंत पोहोचणाऱ्या घटनांचे प्रतीकात्मक चित्रण आहे, असे दिसून आले.” Selected Messages, book 2, 102.

NBC News लेख: “युक्रेनमधील नाझी समस्या वास्तविक आहे, जरी पुतिनचा ‘नाझीकरण-निर्मूलन’ दावा तसा नसला तरी”

> रशियाचे राष्ट्राध्यक्ष व्लादिमीर पुतिन यांनी युक्रेनवरील रशियाच्या आक्रमणाचे समर्थन करण्यासाठी निर्माण केलेल्या अनेक विकृत मांडण्यांपैकी, कदाचित सर्वांत विचित्र अशी त्यांची ही दावणी आहे की हा उपक्रम त्या देशाचे आणि त्याच्या नेतृत्वाचे “नाझीकरण दूर करण्यासाठी” हाती घेण्यात आला. आपल्या शेजारी राष्ट्राच्या भूभागात बख्तरबंद रणगाडे आणि लढाऊ विमाने घेऊन प्रवेश करण्याच्या आपल्या भूमिकेचे समर्थन करताना, पुतिन यांनी असे म्हटले आहे की ही कारवाई “लोकांचे संरक्षण करण्यासाठी” करण्यात आली, ज्यांना “छळवणूक आणि नरसंहार” यांना सामोरे जावे लागले आहे, आणि रशिया “युक्रेनचे निरस्त्रीकरण आणि नाझीकरण दूर करण्यासाठी प्रयत्नशील राहील.”
>
> पुतिनच्या विध्वंसक कृत्यांमुळे — त्यात यहूदी समुदायांच्या विध्वंसाचाही समावेश आहे — तो जेव्हा असे म्हणतो की त्याचे ध्येय कोणाच्याही कल्याणाची खात्री करणे आहे, तेव्हा तो खोटे बोलत आहे, हे स्पष्ट होते.
>
> वरवर पाहता, पुतिन यांचा हा अपवाद पूर्णतः हास्यास्पद आहे; याचे एक प्रमुख कारण म्हणजे युक्रेनचे अध्यक्ष वोलोदिमीर झेलेन्स्की हे यहूदी आहेत आणि त्यांनी असे म्हटले आहे की दुसऱ्या महायुद्धाच्या काळात त्यांच्या कुटुंबातील सदस्य मारले गेले होते. तसेच, युक्रेनमध्ये अलीकडे मोठ्या प्रमाणावर हत्याकांड किंवा वांशिक शुद्धीकरण घडत असल्याचा कोणताही पुरावा नाही. शिवाय, शत्रूंना नाझी असे संबोधणे ही रशियातील एक सर्वसाधारण राजकीय युक्ती आहे, विशेषतः अशा नेत्याकडून जो दिशाभूल करणाऱ्या प्रचारमोहीमांना पसंती देतो आणि जिंकून घेण्याचे समर्थन करण्यासाठी दुसऱ्या महायुद्धातील शत्रूविरुद्ध राष्ट्रीय सूडभावना भडकवू इच्छितो.
>
> परंतु जरी पुतिन प्रचारयंत्रणेचा अवलंब करीत असला, तरी हेही खरे आहे की युक्रेनसमोर नाझीवादाची एक वास्तविक समस्या आहे—भूतकाळातही आणि वर्तमानकाळातही. पुतिनची विध्वंसक कृत्ये—ज्यात यहूदी समुदायांचे संहारक उध्वस्तीकरणही समाविष्ट आहे—हे स्पष्ट करतात की जेव्हा तो आपले ध्येय कोणाच्याही कल्याणाची खात्री करणे आहे असे म्हणतो, तेव्हा तो असत्य बोलत असतो. परंतु जसे पिवळ्या-निळ्या ध्वजाचे क्रेमलिनच्या क्रूर आक्रमणाविरुद्ध संरक्षण करणे महत्त्वाचे आहे, तसेच युक्रेनचा यहूदीविरोधी इतिहास, हिटलरच्या नाझींशी त्याचे सहकार्य, तसेच अलीकडील काळात काही वर्तुळांत नव-नाझी गटांच्या स्वीकाराला नाकारणे, ही एक धोकादायक दृष्टीचूक ठरेल.
>
> पलायन करणाऱ्या युक्रेनियनांविषयी इतक्या सहानुभूतीने का बोलले जात आहे? ते गोरे आहेत.
>
> द्वितीय महायुद्धाच्या पूर्वसंध्येला, युक्रेन हे युरोपातील सर्वांत मोठ्या यहूदी समुदायांपैकी एकाचे निवासस्थान होते; त्यांची संख्या २.७ दशलक्षांपर्यंत असल्याचे अंदाज व्यक्त केले जात होते—त्या प्रदेशातील यहूदीद्वेष आणि पोग्रोम्स यांच्या प्रदीर्घ इतिहासाचा विचार करता ही संख्या उल्लेखनीय होती. अखेरीस, त्यांपैकी निम्म्याहून अधिक जणांचा नाश झाला. १९४१ मध्ये जर्मन सैन्याने कीववर ताबा मिळविला तेव्हा त्यांचे “Heil Hitler” अशा फलकांनी स्वागत करण्यात आले. त्यानंतर लवकरच, जवळपास ३४,००० यहूदी—रोमा आणि इतर “undesirables” यांच्यासह—पुनर्वसनाच्या बहाण्याने एकत्र हाकलून शहराबाहेरील मोकळ्या मैदानांकडे नेण्यात आले, आणि तेथे त्यांची कत्तल करण्यात आली; ही घटना पुढे “Holocaust by bullets” या नावाने ओळखली जाऊ लागली.
>
> बाबिन यारची दरी दोन वर्षे सामूहिक कबरेप्रमाणे भरत राहिली. तेथे सुमारे 100,000 लोकांची हत्या झाल्यामुळे, ऑश्वित्झ आणि इतर मृत्यू-छावण्यांव्यतिरिक्त होलोकॉस्टमधील ते सर्वांत मोठ्या एकल हत्यास्थळांपैकी एक बनले. संशोधकांनी नमूद केले आहे की, त्या ठिकाणी नाझींच्या हत्येच्या आदेशांची अंमलबजावणी करण्यात स्थानिक लोकांनी महत्त्वाची भूमिका बजावली.

आजच्या काळात, युक्रेनमध्ये ५६,००० ते १,४०,००० इतकी यहूदी लोकसंख्या आहे, आणि त्यांना अशा स्वातंत्र्यांचा व संरक्षणांचा उपभोग मिळतो, ज्यांची त्यांच्या आजी-आजोबांनी कधी कल्पनाही केली नव्हती. त्यामध्ये गेल्या महिन्यात मंजूर करण्यात आलेल्या अद्ययावत कायद्याचाही समावेश आहे, जो यहूदीविरोधी कृत्यांना दंडनीय ठरवतो. दुर्दैवाने, हा कायदा सार्वजनिक क्षेत्रातील द्वेषभावनेच्या प्रकटीकरणांमध्ये झालेल्या ठळक वाढीस प्रतिसाद देण्यासाठी अभिप्रेत होता; त्यामध्ये स्वस्तिकांनी विद्रूप केलेली सभास्थाने आणि यहूदी स्मारके, तसेच कीव आणि इतर शहरांमधील वाफेन एसएसचा गौरव करणाऱ्या भयावह मिरवणुकांचाही समावेश होता.

आणखी एका अशुभ घडामोडीत, अलीकडील वर्षांत युक्रेनने अशा युक्रेनियन राष्ट्रवाद्यांच्या सन्मानार्थ प्रचंड प्रमाणात पुतळे उभारले आहेत, ज्यांचा वारसा नाझींचे प्रतिनिधी म्हणून असलेल्या त्यांच्या निर्विवाद नोंदीमुळे कलुषित झाला आहे. फॉरवर्ड या वृत्तपत्राने अशा काही निंद्य व्यक्तींची नोंद केली आहे, त्यात स्टेपान बंडेरा याचाही समावेश आहे, जो ऑर्गनायझेशन ऑफ युक्रेनियन नॅशनलिस्ट्स (OUN)चा नेता होता आणि ज्याच्या अनुयायांनी एसएस व जर्मन सैन्यासाठी स्थानिक मिलिशियाचे सदस्य म्हणून काम केले. “या नाझी सहकाऱ्याचे गौरव करणारी अनेक डझन स्मारके आणि असंख्य रस्त्यांची नावे युक्रेनमध्ये आहेत—इतकी की त्यासाठी विकिपीडियावर दोन स्वतंत्र पाने आवश्यक पडतात,” असे फॉरवर्डने लिहिले.

आणखी एक वारंवार सन्मानित व्यक्ती म्हणजे रोमन शुखेविच; त्याला युक्रेनियन स्वातंत्र्यसैनिक म्हणून गौरवले जाते, परंतु तो एका भयप्रद नाझी सहाय्यक पोलिस दलाचा नेता देखील होता, ज्याविषयी Forward ने नोंदविले आहे की ते “हजारो यहूदी आणि ... पोल लोकांच्या निर्दयी कत्तलीस जबाबदार होते.” तसेच OUN चे माजी अध्यक्ष यारोस्लाव स्टेत्स्को यांच्यासाठीही पुतळे उभारण्यात आले आहेत; त्यांनी असे लिहिले होते, “मी युक्रेनमधील यहूदींच्या संहारावर आग्रह धरतो.”

गेल्या दशकात अतिउजव्या गटांनीही राजकीय महत्त्व प्राप्त केले आहे; त्यांपैकी सर्वाधिक भयावह म्हणजे स्वोबोदा (पूर्वीचा सोशल नॅशनल पार्टी ऑफ युक्रेन) होय. तिच्या नेत्याने देशावर “मस्कोव्हाइट-ज्यू माफिया”चे नियंत्रण असल्याचा दावा केला होता, आणि तिच्या एका उपनेत्याने युक्रेनमध्ये जन्मलेल्या ज्यू अभिनेत्री मिला कुनिस हिचे वर्णन करण्यासाठी ज्यूविरोधी अपमानास्पद शब्दप्रयोग केला होता. Foreign Policy च्या मते, स्वोबोदाने युक्रेनच्या संसदेत अनेक सदस्य पाठविले आहेत; त्यांत एकाने होलोकॉस्टला मानवी इतिहासातील “उज्ज्वल कालखंड” असे संबोधले होते.

तेवढेच चिंताजनक म्हणजे, नव-नाझी हे युक्रेनमधील वाढत्या स्वयंसेवी बटालियनांच्या काही तुकड्यांचा भाग आहेत. २०१४ मध्ये पुतिनने क्रिमियावर केलेल्या आक्रमणानंतर पूर्व युक्रेनमध्ये मॉस्को-समर्थित फुटीरतावाद्यांविरुद्ध झालेल्या काही अत्यंत कठीण रस्त्यारस्त्यांवरील लढायांमध्ये त्यांनी युद्धाचा कठोर अनुभव मिळवला आहे. त्यांपैकी एक म्हणजे अझोव बटालियन, जी एका उघडपणे श्वेत वर्चस्ववादी व्यक्तीने स्थापन केली होती; त्याने असा दावा केला होता की युक्रेनचे राष्ट्रीय ध्येय म्हणजे देशाला यहुदी आणि इतर कनिष्ठ वंशांपासून मुक्त करणे होय. २०१८ मध्ये, अमेरिकन काँग्रेसने असे निर्धारित केले की युक्रेनला दिल्या जाणाऱ्या तिच्या मदतीचा उपयोग “अझोव बटालियनला शस्त्रे, प्रशिक्षण किंवा इतर सहाय्य पुरविण्यासाठी” केला जाऊ शकत नाही. तरीसुद्धा, अझोव आता युक्रेनच्या नॅशनल गार्डचा अधिकृत सदस्य आहे.

निश्चितच, या अस्वस्थ करणाऱ्या संदर्भातील कोणतीही गोष्ट गेल्या अनेक आठवड्यांत युक्रेनियन लोकांवर ओढवलेल्या दुःखाला न्याय्य ठरवत नाही — आणि पुतिनने आपले आक्रमण सुरू केले तेव्हा यांपैकी कोणत्याही गोष्टीने त्याला प्रेरित केले असण्याची शक्यता नाही. खरेतर, पुतिनमुळे ओडेसा, खार्किव्ह आणि इतर पूर्वेकडील शहरांमध्ये राहणारे यहुदी अत्यंत क्लेशदायक दडपणाखाली आहेत. अनेकांनी स्थानिक सिनेगॉग्स आणि यहुदी केंद्रांमध्ये आश्रय घेतला असला, तरी इतर काही जण इस्राएलसह परदेशी देशांकडे पलायन करून गेले आहेत; इस्राएलने सर्व यहुदींना युक्रेन सोडण्याचे आवाहन केले आहे.

माझ्या स्वतःच्या आजी-आजोबांनाही छळापासून बचाव करण्यासाठी पश्चिम युक्रेनमधून पळ काढावा लागला होता, आणि हा दुष्चक्र पुढे चालू राहिलेला पाहणे शोकांत आहे. जर देश अराजकता आणि बंडखोरीत ढासळला, तर यहुदी पुन्हा एकदा त्यांच्या काही सहनागरिकांकडून धोक्यात येऊ शकतात. या धोक्याची दखल न घेणे म्हणजे त्याविरुद्ध संरक्षण करण्यासाठी फारच कमी केले जात आहे, असे होय.

परंतु जरी त्या देशातील काही घटक इतिहासातील सर्वाधिक घृणास्पद चळवळींपैकी एकाशी गुंतलेले असले, तरीही या नाट्यात युक्रेनच्या बाजूने उभे राहणे ही निःसंशयपणे सन्माननीय भूमिका आहे. सध्या, पुतिन युक्रेनियन जनतेविरुद्ध जाळपोळ करणाऱ्या उन्मादाने आपला आक्रमक प्रहार दिवसागणिक अधिक तीव्र करीत असताना, खऱ्या अर्थाने N-word कोणास लागू पडतो हे न पाहणे कठीण आहे.

ॲलन रिप, ५ मार्च, २०२२ – स्रोत

आपण हा अभ्यास आपल्या पुढील लेखात पुढे चालू ठेवू.

“ज्यांना भूतकाळ आठवून ठेवता येत नाही, त्यांना तो पुन्हा पुन्हा जगण्याची शिक्षा ठरलेली असते.” — जॉर्ज सांतायाना

“भविष्यवाणीच्या इतिहासात जे काही देवाने भूतकाळात पूर्ण व्हावे असे निर्दिष्ट केले होते, ते सर्व पूर्ण झाले आहे; आणि जे काही अद्याप आपल्या क्रमाने येणे बाकी आहे, तेही होईल. दानिएल, देवाचा संदेष्टा, आपल्या स्थानावर उभा आहे. योहान आपल्या स्थानावर उभा आहे. प्रकटीकरणामध्ये यहूदाच्या वंशातील सिंहाने भविष्यवाणीचे विद्यार्थी यांच्यासाठी दानिएलाचे पुस्तक उघडले आहे; आणि अशा रीतीने दानिएल आपल्या स्थानावर उभा आहे. तो आपली साक्ष धारण करीत आहे—तीच जी परमेश्वराने त्याला दृष्टांतात महान आणि गंभीर घटनांविषयी प्रकट केली, ज्या आपण त्यांच्या पूर्णतेच्या अगदी उंबरठ्यावर उभे असताना जाणून घेतल्या पाहिजेत.”

“इतिहास आणि भविष्यवाणीमध्ये देवाचे वचन सत्य आणि भ्रम यांच्यामधील दीर्घकाळ चालत आलेला संघर्ष चित्रित करते. तो संघर्ष अजूनही सुरू आहे. ज्या गोष्टी पूर्वी घडल्या आहेत, त्या पुन्हा घडतील. जुन्या वादांना पुन्हा उजाळा दिला जाईल, आणि नवे सिद्धांत सतत उद्भवत राहतील. परंतु देवाचे लोक, ज्यांनी आपल्या विश्वासाने आणि भविष्यवाणीच्या पूर्णतेत पहिल्या, दुसऱ्या, आणि तिसऱ्या देवदूतांच्या संदेशांच्या घोषणेमध्ये आपला भाग निभावला आहे, त्यांना आपण कोठे उभे आहोत हे ठाऊक आहे. त्यांना असा अनुभव आहे की जो शुद्ध सोन्यापेक्षाही अधिक मौल्यवान आहे. त्यांनी खडकाप्रमाणे दृढ उभे राहिले पाहिजे, आपल्या विश्वासाच्या आरंभीच्या दृढनिश्चयाला शेवटपर्यंत अढळ धरून.” Selected Messages, book 2, 109.